

Ugodi Harangszó

2011. ÁPRILIS, SZENT GYÖRGY HAVA

Az Ugodi Római Katolikus Egyházközség értesítője

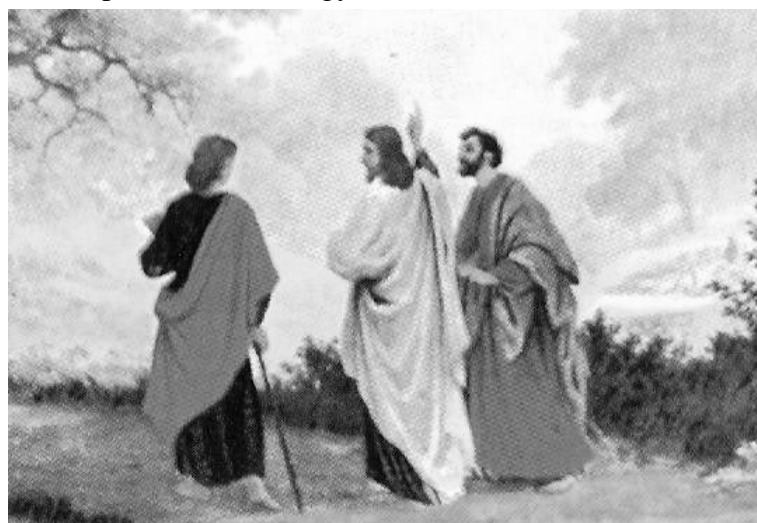
AZ EMMAUSZI ÚTON

Ketten bandukoltak letörten, csalódottan a poros országúton Jeruzsálemből Emmausz felé. Csalódtak az Istenben. Csalódtak a Mesterben: Jézusban. Szívükre teherként nehezedett a vele töltött boldog idők emléke. Pedig ők azt remélték, hogy Ő lesz a Megváltó, a Szabadító. Ehhez képest a nép vezetői gyalázatos halálra adták Őt. Teljes a szégyen, a kudarc... El kellene felejteni mindent. De a Jézus baráti körébe tartozó asszonyok aznap reggel furcsa hírt hoztak: Jézus nincs a sírban! Jézus él! Tehát nincs mindennek vége! De a két vándort ez az örömhír nem mozdította ki a csalódás okozta közönyből. Egyszerűen semmiről sem akartak tudni. Csak minél messzebbre menni az események színhelyétől!

Ekkor egy idegen csatlakozott hozzájuk. Megszólította őket, majd együtt haladtak egy darabig. Lassan indult meg a beszélgetés közöttük. A fájdalmas emlékek újra elborították lelküket. De az idegen mintha jobban értesült volna a történekről. Mindenre tudott magyarázatot adni. Szavai egyszeriben kiegészítették szívükből a csalódást, és értelmet adtak a történéseknek. A két vándor lelkéből elszállt a szomorúság, s öröm, lelkesedés költözött helyébe. Jó volt együtt járni az ismeretlennel. Marasztalták tehát, legyen a vendégük. És vacsora előtt az imádkozó, kenyeret megáldó és megtörő ismeretlenben egyszerre felismerték Jézust, aki, íme, él, és titokzatos módon örökké együtt marad tanítványaival és barátaival.

Ha jól meggondoljuk, a mi életünkben is vannak olyan útszakaszok, mint az Emmauszba menekülő két tanítvány életében. Csalódtunk Istenben - pedig mi magunk akartuk meghatározni Isten velünk kapcsolatos terveit. Szomorúak vagyunk, mert nem úgy alakult az életünk, ahogy mi szeretnénk volna - pedig mi magunk vártuk el Istentől, hogy mindent a tetszésünkre tegyen. Menekülünk - mert nem vesszük észre, hogy sokkal bölcsőbb dolog volna kitartani. Nehézségeinket, problémáinkat egyedül hordozzuk, senkivel sem akarunk szóba állni - mert nem engedjük, hogy az igazság meggyőzzön bennünket.

Emmauszi utunkon azonban biztosan csatlakozni fog hozzánk Valaki, aki már régóta a nyomunkban jár: az élő Jézus. Menjünk vele együtt tovább, hallgassuk szavait, a végül minden másról megfeledkezve, vigyük hírül mindenkinek feltámadásának jó hírét, a Vele való örök egybetartozásunk boldogságát.

Ezekkel a gondolatokkal és a következő írásokkal kívánok minden kedves ugodi olvasónknak áldott alleluja húsvétot!

*Tornavölgyi Krisztián
plébános*

2011. A CSALÁDOK ÉVE

A NÁZÁRETI SZENT CSALÁD MINDIG IS A SZERETET, AZ IMÁDSÁG ÉS A MUNKA ISKOLÁJA VOLT. – hangoztatta XVI. Benedek pápa Spanyolországban, a Sagrada Familia templom felszentelésekor.

Napjainkban az életkörülmények megváltoztak, hatalmas technikai, társadalmi és kulturális fejlődés zajlott le. E fejlődésnek együtt kell járnia az erkölcs, a másik iránti figyelem fejlődésével. Védeni és segíteni kell a családokat, hiszen az emberi élet alapja az egy férfi és egy nő közötti nagylelkű és felbonthatatlan szeretet. Az igaz szabadság csak ott születhet meg, és maradhat fenn, ahol szeretet és hűség uralkodik. Az Egyház tehát megfelelő gazdasági és szociális intézkedéseket kér ahhoz, hogy a nők maradéktalanul megvalósíthassák hivatásukat otthon és a munkahelyükön. A házasságban egyesülő férfi és nő alkotta család élvezze az állam határozott támogatását. Legyen a gyermekek élete szent és sérthetetlen fogantatásuk pillanatától kezdve. Segítsék elő jogi és szociális téren is a születések számának növekedését. Az Egyház szemben áll mindennel, ami az emberi élet ellen irányul, és támogat mindent, ami elősegíti a természet rendjét, a család intézményének javára.

SZENTATYÁNK EGYIK NAGY TÉMÁJA A CSALÁD.

Mindegyre hangsúlyozza az emberről alkotott keresztényt felfogást, és azt, hogy a család abszolút értelemben alapvető vonatkozási pontja a társadalom építésének, a személy átfogó fejlődésének, az élet befogadásának. A család témájára való utalás rendkívül időszerű napjainkban. Kultúránk és társadalmunk ezzel szemben gyakran nem védelmezi a családi élet dimenzióit.

AZ ÖRÖK IGE A CSALÁD ÖLÉN LETT EMBERRÉ.

„Jézus Krisztus kiüresítette önmagát”, (Fil 2,7) mindenről lemondott, de arról nem, hogy családban testesüljön meg. A megváltás műve a családban kezdődött.

A FIATAL EGYHÁZ A CSALÁDOKBAN ÉLT, erősödött és gazdagodott a Lélek által. Az Egyház útra indulásának első fázisában keresztény eleink „a kenyértörést házanként végezték és örvendezve, tiszta szívvel fogyasztották el közös eledelüket” (ApCsel 2,46). Családi közösségben gyűltek össze, hogy Krisztusra és az Ő megváltói halálára emlékezzenek. A „nagy család” gyűlt össze (az időközben testvérré vált rabszolgák is), hogy az Úr vacsorájára emlékezzenek, belőle részesedjenek. Kisebb-nagyobb családi közösségben oktatták a gyermekeket, nevelték őket az Úr félelmére. A „családegyház” fokozatosan kitágult. Az eucharisztia ünneplésére egyre többen gyűltek össze. Számos jómódú keresztény Rómában egész házat bocsátott rendelkezésre, hogy az egyre növekvő gyülekezet közösen ünnepelhesen. A szabadság beköszönte, a növekvő igények hozták magukkal, hogy egyre szebb templomokat építsenek. Így alakultak ki fokozatosan a családegyházból a helyi közösségek.

AZ EGYHÁZ ÉLTETŐ MAGJA, ALAPSEJTJE A MAI NAPI A „CSALÁDEGYHÁZ”.

A család első „püspökei” – Szent Ágoston gondolatát idézve – a családapák és családanyák. Az egyház életének bázisa változatlanul a hitét megélő család. Ezt akarta hangsúlyozni a II. Vatikáni Zsinat, amikor a régi egyházatyák által használt „családegyház” fogalmát felelevenítette. A „kisegyház” minden egyes tagja felelős a többiért, egymás hitét ébreszti, erősíti.

AMIKOR A MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZ MEGHIRDETI A CSALÁD ÉVÉT, a harminc évvel ezelőtt, 1981-ben megjelent Familiaris Consortio – ra, II. János Pál pápa apostoli buzdítására is emlékezve, sokrétű célt szeretne megvalósítani. A Családok Nagy Pápája sokat idézett gondolatát: „Család, légy az, ami vagy!” A Családév szeretné erősíteni a család belső identitását, ugyanakkor szeretné tudatosítani a család missziós felelősségét is.

A család ugyanis egyszerre tárgya és alanya az evangelizációnak. Tárgya az evangelizációnak, rá irányul. Ebben az értelemben az egyházközségek segítsék és bátorítsák a fiatalokat a megalapozott házasságra. A távolabbi felkészülést segíti a családi életre nevelés, a közelebbi pedig a párkapcsolatokat irányítja szentségi házasság felé már a jegyeskort megelőzően.

Fontos a házasságok kísérése, összefogása csoportokba, és hogy legyen, aki ott áll azok mellett is, akik válsággal, különböző nehézségekkel küzdenek.

A családnak, mint az evangelizáció alanyának pedig az a feladata, hogy kinyilvánítsa és közölje a szeretet, amely eleven visszhangja és tükröződése Isten emberek iránti szeretetének, a Völegény Krisztus szeretetének a Menyasszony Egyház iránt. (FC 17.)

A CSALÁD ÉVE SZERETNÉ FELRAGYOGTATNI A CSALÁD ÉRÉTEKÉT, hogy a házasságon alapuló család nélkül a nemzet elenyészik, a gazdaság összeomlik, a kultúra lehanyatlak. Társadalmunknak – amelyet az individualizmus, materializmus tépáz – a család nyújt menedéket, mert képes a társadalom megújítására, hiszen a házasságon alapuló család, elfogadva az életet, a jövő záloga.

A CSALÁD ÉVE KEGYELMI IDŐ. Kereszténységtől távolodó világunk csak olyan keresztények életpéldája nyomán fogja újra befogadni az evangéliumot, akik Krisztussal való őszinte, állandó, boldogító találkozásban élnek és másokat is másokat is meghívják erre a közösségre. XVI. Benedek pápa mondja: Jézus azért jött, hogy a szegényeknek hirdesse az örömhírt; márpedig a legszegényebb az, aki kiábrándult az abszurdnak, ellentmondásosnak vélt életből. Az örömtelenségből szeretetlenség, irigység, önzés fakad és minden rossz, ami tönkre teszi az embert és a világot. Az öröm forrása a szeretet, a szeretet pedig a családban forrásokozik. A családok tanúságtételét az Eucharisztia, a bűnbánat szentsége, Isten ígéjének hallgatása és az imádság hitelesíti. Vagyis egyedül azok a keresztények képesek tanúságtételre, akik őszinte és élő kapcsolatban vannak Krisztussal, és akik Krisztusból reményt merítenek az élet összes dimenziójához.

A SZEMÉLYEK IGAZI KÖZÖSSÉGÉVÉ VÁLT HZASSÁGOK ÉS CSALÁDOK tanúságot téve útjukról példájukkal másokat is segítenek közösséggé válni. Hiábavaló távoli, mégoly fontos igazságok újra, meg újra felidézése, ha a családokban nem tudatosul: az ő feladatuk a társadalom átalakítása. Máskülönben épp a család lesz az első áldozata azoknak a bajoknak, melyeket közömbösen szemlélte és nem hártott el. A család társadalmi feladata révén arra is hivatott, hogy beavatkozzék a társadalmi életbe, azaz elsősorban a családoknak kell gondoskodni arról, hogy az állam törvényei és intézményei nem csupán ne sértsék a családot, hanem

nagyon határozottan támogassák és oltalmazzák jogait és feladatait. Így tehát a családokban egyre inkább tudatosulnia kell annak, hogy „főszerepet” játszanak a „családpolitikában”. (FC 44) A családok hatékony fellépését elősegíti összefogásuk, ha nem egyenként, hanem közösségben lépnek fel.

HÍVOK MINDEN JÓ SZÁNDÉKÚ EMBERT, hogy élje, ünnepelje, hirdesse a Család Evangéliumát. Az életet szolgálni öröm. Modern világunk az erőfeszítés nélkül birtokba vehető olcsó és múló örömeket reklámozza. A jövő nemzedékét azok a családok adják, akik örömmel és szeretettel, sokszor áldozatok és küzdelmes erőfeszítések árán is szolgálgják az életet.

Bíró László

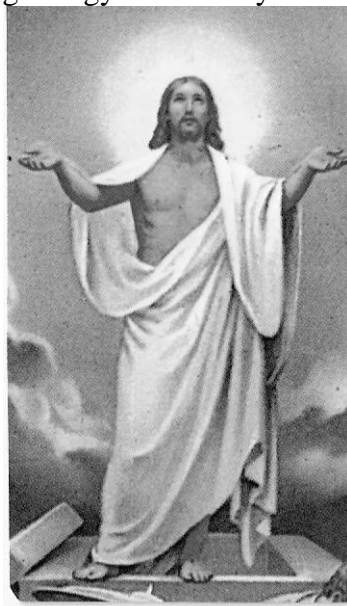
*A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia családreferens püspöke
A Családunk c. folyóirat, XIII. évfolyam 1. számából*

ALLELUJA! ALLELUJA! ALLELUJA!

Húsvét éjszakáján elhangzik egy szó, amelyet hamvazószerda óta nem lehetett a szentmiséken hallani, de ettől az éjszakától elkísér bennünket az egész egyházi év folyamán. Ez a fülünkben kissé idegenül csengő szó az ALLELUJA. Magának a szónak a hangzása szárnyaló, egyszerűen lenyűgöző hatású.

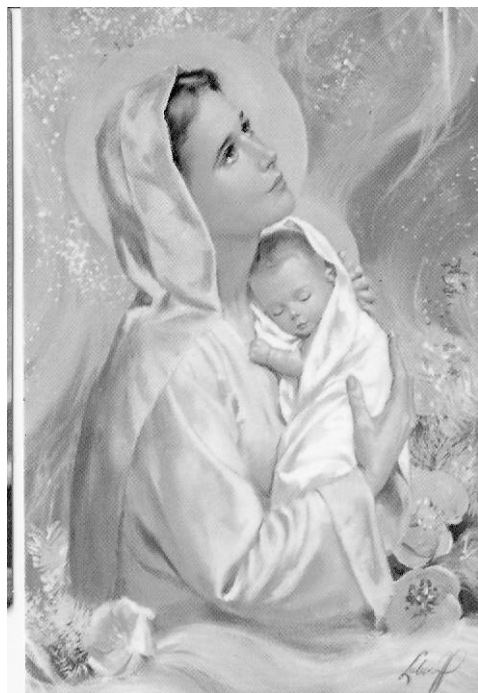
Az alleluja héber kifejezés, amelyet az egyház változatlanul, lefordítás nélkül átvett a zsidóságtól, akárcsak az "Ámen" - t. A zsoltárokból lehetséges fel ez a felkiáltás, amikor az Úr dicséretére szólít fel. Ennek a szónak értelmi tartalma semmiképpen sem igazolja önmagában a későbbi nemzedékek számára érthetetlen héber szó átvételét a húsvéti öröm kifejezésére. Az őskeresztények valószínűleg mélyen átérezték, hogy a húsvét titka, megváltásunk misztériuma előtt elnémul az ember, nem talál kifejezést, ami némileg fedné a kimondhatatlan tartalmakat. Isten irgalmasságának túlradása olyan csodálatba ejtő felismerés, hogy csak dadogásra, gyermeki gügyögésre futja. A sírgödör sötétségéből felkelt Jézus a mi legigazibb Napunk. A nagypénteken ránk boruló sötétség után a húsvéti ragyogás örömteli ujjongásra vált. Allelujázásunk annak a reménységnek a kifejezője, hogy közel van már az a nap, amikor a világosság betölti mindazokat a mélyedéseket, amelyek még mindig nagypéntek sötétségében gyötrődnek.

Tehát zengjünk víg alleluját!

(*Húsvéti fényes Örömiink*, Agapé, 2001.)

ANYÁK NAPI MEGHÍVÓ

A közelebbi május, a legszebb hónap, egyházunkban Krisztus édesanyja, Szűz Mária tiszteletére szentelt hónap. A naponkénti májusi litánia szavaival mindannyiunk mennyei édesanyját köszöntjük majd templomainkban és otthonainkban.

De a hónap első vasárnapja, anyák napja különösen kedves és szép kezdete az anyaság ünneplésének.

A legcsodálatosabb hivatást választották azok a nők, akik gyermekeknek életet adva és őket felnevelve vállalták az ÉLET továbbadásának szent szolgálatát.

Tisztelettel és szeretettel szeretnénk feltekinteni ezen a vasárnapon a Szűzanyára, a keresztény édesanyák példaképére és a községünkben élő minden édesanyára. Szeretettel meghívunk anyák napjára, a 8 órás ünnepi szentmisére minden édesanyát, akiket községünk plébánosa és a hittanos gyermekek köszöntenek majd, és imádsággal megemlékezünk a meghalt édesanyákról is, akikre az értük végzett imádságunk virágával emlékezünk.

Tőreki Miklós

Égi és földi derű

Szegény az eklézsia

Két plébános beszélget:

- ... A templomunkban pedig több csodálatos oltárkép található.
- Melyik korszakból?
- Gondolom, abból a korszakból, amikor az egyházközségnek még volt ilyesmire pénze..

Templomi költségek

A férj kérdőre vonja a feleségét:

- Mire költötted el az utolsó húszezresünket?
- Egyházi célokra fordítottam.
- Tessék?!
- Vettem egy új kalapot, mert a régiben már szegyeltem templomba menni.

Mint a mennyben

- Hogy sikerült a szombatra meghirdetett önkéntes munka a templomkert rendbetételére?
- Nagyszerűen! Olyan volt, mint amilyen a mennyország lesz...
- Hogyhogy?
- Sokakkal nem találkoztunk, akikre pedig biztosan számítottunk, hogy ott lesznek, és eljöttek olyanok is, akikről nem hittük volna, hogy velünk lesznek.

A Biblia titka

A plébános meglátogatott egy idős hölgyet, akit már igencsak régen látott a templomban.

- Igaz, hogy ritkán megyek szentmisére – mentegőtőzött az asszony –, de helyette minden áldott nap rendszeresen és sokat olvasok a Szentírásból. – S megmutatta a Bibliáját a plébánosnak.

Amikor a pap kinyitotta, kihullott belőle egy boríték.

- Ó, hát ez remek! – kiáltott fel az asszony örömmel.
- Ez az a biztosítási kötvény, amit már vagy fél éve keresek mindenhol!

Családi körben

A börtönlelkész megkérdi az egyik rabtól:

- Azt mondták, hogy önt soha nem látogatja meg senki, nem kap levelet, csomagot. Hát nincs senki ismerőse, rokona vagy barátja?
- Dehogynincs! - feleli a rab. - Csak éppen mindnyáján itt vannak a börtönben.

Ó, mennyei nyugalom!...

Egy férfinak igencsak sokat kellett túrnie hárpia feleségétől.

Egyik reggel azt mondta az asszonynak:

- Képzeld, azt álmodtam, hogy a mennyországban voltam!
- De érdekes! És velem is találkoztál ott?
- Nem. Éppen emiatt tudtam biztosan, hogy a mennyben jártam...

Ismeretlen ismerős

Meghal az igazgató. A temetésen részt vesz az összes beosztottja. A plébános nagyon szép beszédet mond az elhunyt-ról, hosszan méltatja segítőkészségét, szelídségét, szeretetteljes mosolyát, türelmes jóságát... Az egyik irodista megböki a másikat:

- Te, meg kellene nézni, ki fekszik a koporsóban. Lehet, hogy valaki mást temetnek.

*És fölzúgnak a hamuszín egek,
Hajnalfele a ravensbrückeri fák.
És megőrzik a fényt a gyökerek.
És szél támad. És fölzeng a világ.*

*Mert megölhették hitvány zsoldosok,
És megszünhették dobogni a szíve –
Harmadnapra legyőzte a halált.
Et resurrexit tertia die.*

Pilinszky János: Harmadnapon

Tisztelettel és szeretettel meghívom Önt és kedves Családját a mi Urunk Jézus Krisztus értünk történt halálának és a halálból való feltámadásának idei húsvéti megünneplésére az ugodi plébánia-templomba!

Tájékoztatóul közlöm a Húsvéti Szent Háromnap szertartásainak rendjét:

NAGYCSÜTÖRTÖK, 18 óra: esti szentmise az utolsó vacsora emlékére (a lábmosás szertartásával, oltárfosztással, majd 1 óra virrasztással)

NAGYPÉNTEK, 17.15 óra: a mi Urunk halálának napján keresztútjárás a templomban, majd a Szentsír megnyitása.

18 óra: ünnepélyes nagypénteki szertartás a passió éneklésével, majd hódolat a Szent Kereszt előtt. (Nagypéntek szigorú böjti nap!)

NAGYSZOMBAT, 19 óra: Krisztus feltámadásának húsvétjéjeli miséje tűzszenteléssel, a húsvéti gyertya és a keresztvíz megáldásával és feltámadási körmenettel.

HÚSVÉTVASÁRNAP, 8 óra: Ünnepi szentmise a feltámadás napján, előtte $\frac{3}{4}$ 8 órakor szenteljük meg híveink hagyományos húsvéti ételeit (lehet hozni sonkát, tojást, tormát, kalácsot, süteményt és egyéb ételeket kis kosárban, kendővel letakarva).

HÚSVÉTHÉTFŐ, 8 óra: Ünnepi szentmise – Idős híveink és a járóképes betegek a **BETEGEK SZENT KENETÉBEN** részesülhetnek.

Közös együttünneplésünk reményében:
Tornavölgyi Krisztián plébános

UGODI HARANGSZÓ

Az ugodi Római Katolikus Egyházközség kiadványa

Felelős kiadó és szerkesztő: Tornavölgyi Krisztián plébános

Tipográfia: Tóth Géza

Megjelenik évente két alkalommal.